

محمد و مهند الدین افضلیت شهر و بجهای عیت علوم اظہر زمان برآمده در بلده اوچ سو طعن قدیم گذشت
پس پرسش محمد و مهند عثمان در ذکر شده در آمد سید لفظی الدین قادری مرید سید عثمان بن سید دارود
ذکور است بجزه واقعی از صلاح و تقوی اند و خته در سلطنت اهل ائمه شریط بوده شیخ جمال حسن
اوچه سجفت جولا یهی صاحب کارگاه تحقیق بوده شیخ محمد بن بازید ساکن اوچه ایضاً داخل که
سوارف آنهاست محمد علی بن شیخ عبد الواسع صوفی مرید بمال بوده شجره سادات بجا نشیط
آورده است ویره عازم شیخان دلایی سهور دار و قریب بکیک دلیل داشت و پیش از چهاردهی که
بران گشت و کارگردان دارد همواره بوجود خوانین عظام نامور ایام بوده درین وقت اقبال
بزرگ دهد و هشتاد و سه پایتش منسوب بندگان غایی سیان غلام شاه خان شده از اولیای
نامور آنها اند پیره که در وقت خود مرجع ائمہ اهل ائمه بود و شیخ فرید فرد عہدستنای ارباب
سکریو و قصه بزرگ دارد که از این مطالعه ابرائی است قلعه مو قلعه نامدار از قلاع است
که رای شاهنشی بن پیرس رعایا را بجوض محصول بانباشت خاک جبهه ارتفاع امر منوده از
بزرگان آنهاست شیخ خروج ائمہ و شیخ امجد قطب المحققین حما و قریش مرید محمد و مهند حبایان
که ذکور شده از امداد اولیا و قدر و عرفای راه خدمت مذاش در قلعه ذکور مطالعه خلق ایشان را
ماتیله از شش قلاع ذکور است در گاه سلطان نوی عنصری که مطالع اهل ائمہ و مجمع گفته
با خدمت و واقع از مردمش سید شجاع بخاری از ایت شایان و حال بزرگ نمایان دار و
سید پور زین نهارانت از مردمش سید خواجه کلان شیخین بود و دری مولا ناعبد
مفتی و مسیر بایر محمد صدر که هر کیک جلد وقت بوده فضیلتی و حالتی نیکت استشند بظر سید ند
سعاصر خان تا پرند چون سلطان محمود خان حاکم بپر خان ذکور را امیر کرد انها ده طبق شفاقت
کردند و یک شیخ بایزید را شیخ حمزه و سید دا تو و بخاریست که بسیر باز در جواہر الاولیا از
شان روایتها آورده مولا نایار محمد الدوف بمولانا بایست که از آسودگان آنها باشد
سید راجن شاه بخاری از اولاد سید جمال علیه الرحمه در گاهش مطالعه ایسا سید سلطان شاه
عرفت سلطان علی و راجن شاه از اولاد راجن شاه ذکور پیغمبر اولان بزرگ داشتند
آنها زنده اکثر زین که مورد عمل شافت اکنون نبوده اکش سید امام الدین ظاہم مقام

و سید خسرو که صاحب حشمت و کراست بی بلده به هنر نام قدیمیش فرسته و رئیسان رایانه نهود این شهر وجودی نداشت و بعد خواهی شور آبادی وی منتقل آنجا وجا نمایند گیر شد تا آنکه الو قصیر بکسر شده تو نمی بچون سید محمد مکنی در وقت عذر و داخل گردید گفت جعل اند شد بکرنی قیام بقیه البارک پس بکر نام آرتمن بسا نهایا نمایند و قیمة رفته از ان بپکر شده مل سید موز ایله را خدام پسیدند که کجا باشد اقامت افکنه شود و فرمود آنجا که حین طلوع غیر باشکن بقر شنوند بعمر و در مهور بنا بر تغیر لوجه از ان بپکر گردید هر حال آنجای قدمیم و لوهری و سکه از ان جده چخط مبارک لمجا از باب ایقان و منبع احباب عرفان در تمامی سند چون ته دبهکر جای بصیراد نزهت موصوف بنین مردم خیر صفت ایجاد نیافته در سابق الایام چار باغ ببرلوک سلطان محمود خان بعد تزلف های ایون ریشم و بعضی مدت بعد استمارع خیرآمد آمد بیرخان قلعه کرده از نوادرات آفاق بوده که جمال الدین محمد اکبر با دشاد بلغی که اینندند رحیم فرستاده بود پس آمده می عصوم حسب الامر شاهی از ان همان طبق نسینه پاکیزه و مناره مسروقه یادگاری در و ترتیب داده قلعه ویر اشاه بگ از خشتهای الور اساس داده سادات ساکن درون قلعه را بروند در لوهری اقامت داده ناد شاه با دشاد قلعه را خراب ساخته مزین باماکن تفنن زاده باغات و لکنهاست و بوجود بیرک آثار شریف اعیت موسی بارک که حسب مردمیات صحیح یکی از دو شیم موہبت که از انحضرت هر یاری زیارت یادگاری هونان ناندۀ مخصوص کر است شهر مردمش چون مردم ته سیر و صفا و دست و بخلاف مزاج و تلاش اسقداد اقصاد از ندر رایام تاریخان که موسم طفیان آب و رسیدن بیو یا هست اهالی و موالی و طولی و اهلی از ذکور و اثاث پیشتر بخل و طار و زیبا غات بسر بر و ند بسجلا جائے ویدن و گلی از بوستان نزههش شنیدنی مضاجع اولیا در و زیارت بسخواه سید محمد مکنی خلف الصدق سلطان العاریفین سید محمد شجاع است سید محمد شجاع در شهر مقدس سکن داشت از آنجا بزیارت رحیم شده و اثاثی سیر بارادت شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین شهر و دی استفاده گردیده است فرمیت فرزندی یافته از صبیه مخصوصه شیخ الشیوخ در که سید محمد مکنی بوجود آمده چون آن بزرگوار بشیره پراجعت مزمو دغیر بجهان خان را پر و مکرده در گنبد نام حسی علی فضای ایافت سید محمد مکنی در فرسته اعیت بپکر رسید و توطن گرفته در گذشتة اندرون قلعه

مفن یافته نقابت سادات بپرگوی منوب و اول هم است که از سادات آنجا و دیافتہ ببازنگار
در اولادش وجود یافته اند سید حیدر حقانی لقب و رگاهش درون شهر محل اجابت زائر و سائر
است اولادش مذکور گرد و سیر ازان صاحب آیات با پدر عین لوهری آسوده است بنابراین
مذکور که وند معیر کید خان بپرگاری لقب هاش مونول مفتش درون شهر اهل حاجات را معرفت
بنابراین بسیار شده اکنون همسی نامنده شاه حاجی در ریاضی گویند در زمان سابق قلندری سیر
شکار طاہی قلابی در دریا افکنده بود چون بکشید صندوقی آدمیخواه دید تا ماسنی زد بینا شد و فرشت
که در فرش بزرگی است در ریاض معلوم شده که نام شاه حاجی است و از عرب باراده
آسودن در جوار شاه بہاء الدین مرشدش بقدرت الهی آنجا رسیده اکنون هر دو قبر را کنار
در ریاض دیک هم اهل حاجات را اجابت گاه است شاه مقصود موجود لقب آمزدی نامه امری
که برگوه آسوده است در زمکیشنه آنجا مجمع خان اتوهور رسال چپکار دهم ماه مجمع بندگ خود
گویند در اثرب بازار نای از غیب ترتیب یاد شخصی شیر خود بر دکان گرد و نهاد صحیش
هر قدر حب نیافت آخر حقیقت را شنیده انتظار را نجام سال کشیده تا بچهار دهم دگر بازار آن
دوکان یافته شیر خود کشیده برادرش حاجی غریب همانجا آسوده است و یگر صالح شامی
و پست پیر خیر الدین نام معروف بخیره است که اهل حاجات از زیارت هر کم بپروردیزی
شیخ الشیوخ شیخ لوح بپرگاری سروری از اجل اولیای سند و معلم مریدان شیخ شهاب الدین
سپهکر در دلیت در فوت که بپرگردیده است سکونت داشته نقبت که هر گاه عنوان العالم شیخ
بهاء الدین زکر یا میانی از خدمت شیخ شهاب الدین سپه در دلیت مرید شده سوی لمان
حضرت یافت شیخ خواره از مزود که مریدی را شیده از مریدان ما در فرسته سند است اور ابته
خواهی دید که او چراغ و فتنی دارد و غریب از خود آورده مجرد باقتباس محتاج بود قصار ادقیقی که شیخ
بهاء الدین زکر یا پسر فرسته رسید شیخ لوح کشته روان بطور خان اجل سوی جودی خان کشیده بود
سید مرید الدین المراد فرمید درین سید صدر الدین خطیب بتوان از مرویات مولویه داشت
مشت بامام علی نقی به سیر سده و بپرگاری ذات و محاسن صفات اتفاقاً داشته از معارف لفظی
و حقائق دینی ممتاز روزگار زیسته اولادش نقابت حسب مناقب زنگنه سلوهری استوار

میر ابوالغیث از اعیان بہکر صفت صلاح و تقوی پرسته بود چون کسان میرزا پر محمد
بزرگ امیر تمیور گلگشن بہکر آمدند و می بخاب جد الحجا آورد و در حواست آبر و کرد و متوجه بیدن
مرزا شده همان شب مرزا در راقعه از خباب مصطفوی نامور گردیده تا با ولادش در مقام احترام
سلوک و ز د بعد نه رو ز چون میکشد که کوره بلازم است میرزا رسید پس و دیدش تو اضع خوش
و در آغوش شفقت کشیده همراه بانی موخوه فرموده در پلواتشانه و حواب را گذاشت و پس چین خضرت
پرکنه الولوجه القائم واده میر ابوالبها از اشرفت سادات بہکر با فقر و حالت مخصوص همایون
با او شاه چون تخریق مذکور را سجانشید بیدن رسید و خانه اش تشریف برده صحبت بزرگانه کرد و حاشیان
بهکر ازین دائف شده در وقت گذارش برآه تیرباران کرد و شهید ساخته همایون با او شاه
در نوتشی عالم بسیار حزوه شاه قطب الدین محمد بن شاه طیب از اجل سادات
و اکابر حزرا سان است بعد فترت ترکمانیه ببلده بهکر ساکن شده رو ز جمهور خلائق را به عنظ
بهرند سیفر موده بغايت سبق دستش عزیزه مرزا شاه حسن ارعون شیخ الاسلام بهکر
بوی اوره تا مردمی بدان قیام منوده در این آخر سنت سیع و سی هیجده و شصت و نهاری که فی بالموت
واعظاً بجوش رو زگار افگند تا کنیش واعظ بافتند شاه جهان گیر نامشی از اولاد شاه طیب
مرکو شاعری بیان بوده شوش جهانگیر در اوایل ایام مرزا شاه حسن از حزرا سان بند آمره
و در بهکر حل اقامست افگند مظہر الاتار و حواب تحفه الاحرار از تاسیح طبع اوست و شهور
و اربعین و شهادت بیفر محبا ز برآمده در راه کنج کران بشهادت رسید رسید ناصر الدین ولد
رسید نظام الدین بهکری اکثر با استماع سر و شغولی و با مقام سوند و عزیز شفیعی و زید
بعد فوتش هر قدر چنانه برداشته بزند پیش رسید کون الدین را دصیت پدر بیاد آمد و
بانحطای سزاگی آورد و تا مقام سوند و آغاز کرد جنائزه بقدرت الهی در جوهره اواند
و دست کشی با او رسید تا بکان محن خود فزود آمده رسید کون الدین بعد پدر بقوله الوله سلیمان
بهم وجوه در صلاح و بزرگی و قال حال متاز زیسته رسید صفا بن رسید مرتضی الزندگی
الی رسید شیر قلند را بن با احسن ابدال که در مجله ثانی مذکور شد صاحب علم و عمل سر آمد و فضلا
عصر پرو بعد موئیت شاه قطب از پیش سلطان محمود خان شیخ الاسلام بهکر ایافت و ذیقه و مسد

احدی و تعمین و تعاونه در گذشته میر عصوم ولاد سید صفائی مذکور نخست پسر سلطان محمد و بن آنگاه حضور اکبر با شاه بربیه والارسیده در همراهی خانخانان بهم تسلیمه شد کار رای نایان گردید و سواد بیکر عمارت عالی چنانچه ذکر رفته یادگاری دارد و در کوه قند نار گردید مشتمل بر آسامی حملک محروسه بنام اکبر با شاه بخراج مبالغ گران پنگ با هم امشق نقش کردند صاحب دیوان است و نامی تخلص تاریخ مخصوصی در احوال سند و طب نامی و مشنوی سمی بنادرینیان در قصه سنتی و پنون از لقیثیفات ایشان بروکر و زگار میر بزرگ ولد میر عصوم مذکور بزرگ عبد زیسته اولاد این بزرگ‌گواران تا هنوز جمود زیست دارد چنانچه در ذکر سکه هر قوت شود از میز
میر قاسم خان التکمین الهردی بن ملا میر بزرگ‌داری ملامیرستولی در گاه امام سوسی ضامن بوده در فترت او ذکر از موضع بیچاره من اعمال هرات نقل کرده در حدود قند نار در گذشته پسرش میر قاسم در لاهور ملازم است اکبر با شاه کرده چهار سهاری منصب یافت و امیری ذوالاقدار گردید و سکونت بپکر گزیده آثار شنیکو یادگار را مذا آخز ناد جنگ قند نار مقصود شده بدر کوه لو هری مدفن یافت پسرش امیر خان که مذکور شد از پدر بزرگی موقوف رفقاء عدمود اولادش در ذکر نیست مذکور گردید مولانا عالم بکری عالم علوم ظاهری و باطنی بوده پسرش در دلیل سعی و در ایشان سیل و مشائخان آنجام مذکور شد قاضی معروف سروفت زان و قاضی بلده بپکر بوده بونو علم و فضیلت و صلاح و تقوی و لطف طبع و طبیت مزاج اتصافه است سبع جام سجز سمر سانیدند که دی از مدعی و مدعا علیه اخذ اجری کند طلبیه ازان پسرید گفت بلی اکثر نجاح
می آید که از گو امان یهم پیزی گرفته شود اما پیش از طی دعوی میر فرد جام از چیز نجات بخایت منبط شده چون جام را خوش یافت گفت تمام وزیر بدعا وی خلائقی پردازم و تو ایع کثیره ام بغاوه می گذرانند این تعلیم کی را باشد ظاهریش ازان اور ارات اهل خدمات قلیل و بقدر کغافت ناپسند بوده جام بیوی و دیگران اور ارات لایقه مفتر مر موده قاضی ابوالحیی از اجداد قاضی قاضی سوستانیت که مذکور شود صاحب حالت و فضیلت محمل دیگر بوده و هماجنا در گذشت میر عثمان الدین محمد المؤود سلطان خانی العرضی بزرگ‌داری نبیه و حوزان میر صاحب کتاب حبیب النیرو لوز ارسلان جنید صفوی از معتبران شاه بیگ ارغون بوده

و با دی بند آمده در پیکر با برآقامت افگنند پرش میرابو المکارم والد سیر کبود شاه سلطان هشت
که در ذکر ته آید اول در سلک ک امرای مرزا شاه حسن ارعون آنگاه در خدمت سلطان محمود اخظام
یا فتح سلطان محمود خان و پیرا برسالت نزد شاه آمیل صفوی با داشاه عراق عجم فرستاده بود تا از برکه
دی با نواع نوازش و خطاب سلطانی مراجعت منوده مسکارم اخلاق نموصوف و بکمال فضل و علت
سود فریسته ملا آصحوق پیکری بلاد فوز فضیلت متصف از طازمان سلطان محمود خان است و آخر
علم مرزا غازی و قاری ولد میرزا جان بیگ تر خان شده مولا نامیا میر محمد الشهبوی مولا نامی
اصل از بلاغت و ببرت به کمال رکشته در من انشابی بدیل روزگار زیسته سلطان محمود خان
و پیرا برسالت در درگاه های یون با داشاه فرستاده سه گام مراجعت چون کاری و لخواه نگرفته
بمحاب و رسیت پور رحل آقامت افگنند و در گذشت چنانچه نوشته شده اشعارش اکثری در طرز
ظرافت مشهور سید یعقوب سنجان رضوی از بنابر میر میران مذکور در عهد عالیه میر باالت پیکر
علم بر از اخته بعده پرش ش سید صادق علیخان بجای پدر تا بن حکومت سید از پسرانش میر تقی
ستون است و میر عصیز الملقب به یعقوب خان بهزار بزرگی و میرزا آن ناکنون جای آبا آبا با داد
میر عصیز خان رضوی از اولاد میر حیدر مذکور ببرت ارجمند و سرسبدی بنابر
جدیز رگ کو از خود در سیده میان اخوان متولد شده پرش میر غلام شاه مرتضی نام دارد و دلت
بزرگی عفرط آدمیت و محاسن ششم نیکان مشار الیه وقت زیسته در بخت قدرت و بسطت گشت
پای پیشی از ابابر داشته عنقریب چهان فانی را پرورد و منوده است اکنون از پسرانش سید
محمد سعید قائم پدرست سید ابن شاه نیزه سید حیدر مذکور بزرگی بضرطا صاحب ثانیه میر آیده
پسرانش سید محمد تقی و سید محمد تقی و میر امیر علی و میر محمد طاہر بزرگی والصفات باوصاف
ابانامی شدند بخلمه میر دارث علی پسر میر امیر علی باوصاف نیک موصوف و حیات است سید
حاجی اوز محمد از بنادر شاه حیدر مرد باوصاف حمیده زلیسته ظلف ارشد حاجی سید عبد الکریم
په بزرگی بهزار القاضی دار و درین تمازگی لغین طبابت ملتر ملتم ملتم ملتم و نوکری بندگان
سیان غلام شاه خان شده است میر جان شاه رضوی از بنابر میر حیدر شاه بعفور سعد و
ظالم راه حق شد و مسقی که ارشاد خدمت شاه عنایت اقتصر صوفی گردیده بخلاف است که

اُنخانزاده علم صوفت بر افراد است و بین اصلی معاوادت منود میر خلص میگرفت دیوان پر از آثار محققانه دارد در طلب خود و رسیدن بر شد بعد تک بوی کلی یادگاری مانده خلف نیز میر قلمند علی کبرات در شاهپور دیده شده مرد با فقر آشنا و بر جاده سلوک قائم است میر حسین قلی رضوی از بنای میر سیران شاه و برادرزاده عمر شاه که اکنون پسرش فتح خان نامی جای آبار و شن دارد از محبان نظفر شاه فقیر هم‌صاحب سلوک برآمده در محمد آباد بعهد میان نور محمد دیده بودم نزد میرزا عبد التهادی حکیم بد و آمده بود عارضه فایح صوب است آخر بجان علت در وطن رفته در کشت مرد ساکن بجهاد فقر آشنا خداوند سبل سله بوده میر سعدالله ولد میر لطف الله بن میر محمد ناشم صفاتان میر محمد ششم بعلو و تبه در طلازان نواب خدا آباد خان المعرفت میان نور محمد شهر در خدا بادگذشت نبیره اش میر سو صوف در لوهری بحال نیک نزیت دارد میر محمد اکرم حکیم نوکر میان نور محمد و ساکن لوهری بوده اوقات بجمعیت و بزرگی سفر طاگ ذرا نموده ایامی بسط امامت به پکر از طرف میان نور محمد کیمی چون و گذشت پلش میر ساج الدین و میر تاج الدین و میر عین الدین و میر نور الدین تابودند بجهادات انسانی و بزرگی اعیان کردند فضار از هر چهار بزرگوار اولادی یادگار نمایند برادر میر محمد اکرم میر محمد افضل نام که ساکن ملستان بود آمده و امداد نمایی برادر با خود بر و آکنون از آن مل شجی داران چل بونی باقی نیست میر افضل شاه صاحب بزرگی و تقوی معرفت بغازی پوژه از اولاد غازی تراز اکنون و نزی احیا است قاضی محمد افضل بخدمت قضایی به پکر نجست نیا اینجا و اینجا اصالیت ای افضل و اهل اکنون پسرش قاضی عبد الرحمن علی صدر قضایت و خالی از حالتی نه ملا نور محمد مردم نامه ار و قت خود گذشت اولادش در ذکر ته مذکور شود مخدوم محمد فضامتوی آثار مبارک از غفاری اهل ائمه و عالم بمحبت محمد و مرح ائمه حاج علوم منقول و معقول حاوی معلم مروع و اصول نادر روزگار بهلاحت و بزرگی نامدار بوده فقیر و محمد آباد بمال هزاره صد و شصت و شش آنچنان را دیده باشد عای میان نور محمد جهنه و عا آمده بود خدمتش را در یافته معلوم شد که جهنه اسجاع کمالات کلیه بادی شریم گاهی پویه دارند خود مذکور نیز پکر دکه و را یام خاوس نادر شاه تا نیش الخیر فیما وقع یافته بوند

شنبه گفتم لا خیر فریاد قع گفتم از اتفاقات چون شنقا از شاه رواده ناکنیش الخیر فریاد واقع
یافتد بجهت بعد آن با دشاده فتورات کلی رواده بود و الحق وجودش در سلاطین نسبت
باین الکه حزب بوده گفتم لا خیر فریاد سواد واقع لطف طبعش ازین قیاس تو ان کرد بعد گذشت
او لادی ناند برادرش محمد مخصوص حالیات و حالتی نیک دارد محمد افضل الفیاض برادر محمد و
مذکور در شاعری طبیعی و داشته محمد غوث برادر چهارم محمد و مذکور در شاعری طبیعی و داشته و
ساکت اه سلوک رگذشتہ پرسش میان از خوش طالب علم با فقر آشنا کنون در زمرة
احبا است آخوند ملا موسی امحلی محلی صلاح و لقتوی از بن رگان مالقدم آنجا است حافظ
مشیر خلیفه قادری بزرگی مهر طرد رگذشتہ پرسش محمد نامشم اکنون در زمرة احبا است
حکیم عبدالرؤوف مرد باستقد او صاحب کمال بوده از پاران میرعبدالجلیل لکبر امی است
در سرکار نواب خدا پار خان سفوب عالمی داشت در حکمت بی نظیر نهمن موصیع علم چهارت می افرغته
کتابی کافی الموسوم بابو النعم در ان علم دو شسته اکنون خلف ارشدش شیخ کرم افسه در سرکار میان
علام شاه خان منتظر مرد صاحب انسانیت بعین طبابت همچو پر نامی است شیخ محمد ضامن ش
شته اما در بیکر نوطن یافته در عربی و پارسی طالب علم مستقد بوده از عهد عالیگیتر احمد شاه پادشاه
خدمات عده بیکر اصالثا و نیاتا رسیده عزیزی اش در تنه او لادش در بیکر مایی مرد صاحب اهم در سرمه
در اربعین و مائده والفت در گذشتہ مؤلف حسین تخریب نایخیش تجوییین یافته ع محمد فضاد او وه جان
در جهان شده شهروزب می گفت پرسانش شیخ پیشواد شیخ مهتوهم در شاهیر آنجا منلک بودند
او لادی ناند سلطنت کرد بلده سیمون آزوی در پاری لوهری اصل تعلق بیکر اما از عهد
نادری پاشکار پور علیق خطر بصقا مکدن اهل اشتراز بن رگانش شاه خیر اشداز او لادی پسر
پر ان علیه الرحمه و رگاهش بساط اصناف خلاق و محل اجابت و عای اهل اند میریت بازیزید
ولد میرک ابوسعید بن میر علی شاه سبزداری عربشاہی میرک ابوسعید نواس شیخ جلال الدین
بایزید پورانی است و پرسش میرک بایزید مع برادر میرک شیخ محمد وجایع کمالات علمی و عملی
بوده هردو برادران سبزدار برآمده بعنه کار مشطون بودند پس در بیکر اسیش شاه بیک رعن
لبند رسیده نامبره بشیخ الاسلامی بیکر در سکر نامزد کردیده ساکن سکر شد و برادرش خانچه

مذکور شود به ترتیب اقامت گزیده بعد رحلت آن بنرگوار پسرش میرعبدالباقي بعوزر کمال مرجع صغار و کبار زیسته مخصوصاً بپرمن سکه هزار تکه خلاف واقع از پیرک محمد اول مختلف شده ایام حیات را بعنوان ارباب کمال در فی مشاهیر داعیان بسیار بود و پسر ماند. میرتفق عین میر محمد افضل میرتفق الدین محمد را پیغام پسر آمدند میر توائب میر غیاث الدین محمد میر رضی الدین محمد میر عز الدین محمد. میر محمد کاظم الموقوف بسیار مرزا همکوب بشان بنزگی و قدم بجایت شاهزادی وقت خود بوده میر غیاث الدین محمد را و پسر والانام سید برادران مختلف بچه میر توتم الدین. و بگر میر عز بشاه که اکنون در زندگان روشنگر آئینه بنزگی و شاند میر رضی الدین محمد بن میرتفق الدین محمد را فرزند رسید میر غلام عبد القادر نام کل رسیدگش آن سلسله مانده میر عاقل شاه از سادات نامی سید زادی ساکن آنجا بعزم نامداری روشنگر آئینه او صاف اما گذشتہ از نبایرش میر اکبر شاه اکنون اکبر و او فوت آن سلسله میر محمد عین برادر میر عاقل شاه مذکور بوده از پسرش میرحسن شاه فرزندی نامی ماند اکنون میر حافظ شاه پسر میر محمد کسن چهار غ آن شناخته اندان روشن میر محمد را ذکر باید ولد میر محمد بنزگ بن میر عصو میرکری که مذکور شد بعزم بنزگی ظاهر و باطن زیسته بجهت اراده جناب شاه خیر الدین مذکور ساکن سکه هشده بعد حلتش و پسر نامی مختلف ماند سید محمد علی شیر سید محمد بنزگ داشت که گذشتہ ایضاً و پسر والان ختر گذاشتہ میر عزیز ائمہ میر لطف ائمہ میر عزیز ائمہ عزیز صهر بنزگی گذشتہ از وهم دو پسر مانده میرکرم شاه میر گلاب شاه درین وقت یادگار آبا است میر لطف ائمہ سید محمد و پسر مانده میر عزیز علی و میر احسان علی این سرمه بنزگزاده حیات سو عنده میر علی شیر و لد میر رز کر بایم صوف و متصرف با و صاف آبان زیسته پسر گذشت میر اسد اللہ میر غناسته ائمہ میر بنزگ سخمه میر بنزگ پسری گذشت میر شهباز علی علی شیر لطف که اکنون در زمره احیا سموع میر اسد اللہ نوازه میر اسد اللہ و لد میر علی شیر مذکور جوانی باستقدام است در مراد آباد میان مراد یا سجان دیرادیده بودم طبع شود گذشتہ آن دو شخص میرکرد بموافقت نام ساقی تخلص و اسد اللہ ساقی کوشرازین مختلف سیمچ عبنوی خرموده اکنون در سکن احیا سخن خوش مسموع میر محمد لعوقوب حکیم اصل نوازه میر کان ساخت سکه هاست

در آغاز عهد محمد شاه بادشاهه از ملکان وار و ساکن سکه رشد نقدم مرابت سید تقی الدین میر
دیده البهیز نمای گزندی طبیعت عالم است فیک دیدار و فقر در مراد باش دیده بعض اجله
با غفار الورشیه کسر قدیم دار الحکومت را میان بوده آبادیش بر کنار آب همراهان مشتمل بر انواع باغات
میان سائر سند ممتاز مبرور و هر چنانچه نذکور سبب سیداد دلواری آلبش گذاشت تعریف آبادخود
از آن باز در پر کنیات به یکرث نظم از اینجا است قاضی اسماعیل بن علی بن محمد بن موسی بن طائی از
ادلاع موسی بن یعقوب بن طائی بن محمد بن شبیانی بن عثمان تقی که محمد قاسم دیرا تقاضا و خطاب ک
الورداده میقیم آن بلده کرد و بود و بولادش بنوارث بآن سبب رسیده قاضی اسماعیل و شهرو
ستاده به بزرگ نامی زیسته علی بن حامد کوئی ساکن اوچه از نذکره بزم بان جوانی که نزد اولاد
آباد حالات فتح سند مختلف بازده بود ترجیه گرفته رساله مبوطا پرداخته شیخ محمد و قطب موصوف
با وصف محمد و قطب آسمان عرفان مرید مخدوم جلال حیانیان است پیغمبعش در آن زمین زیارتگاه
خاص و عام شایع چهوته امر ای از برادران پی اعلام دلواری تتمه را میان الوراست آنچنان که
در خرابی الور و بیان برادر ذکر فتنه وی از آنجا کوچیده بسکوتان متوطن و مدفنون کرد و بین آنکنون
مراجع اهل ائمه است قاضی ستایه از ناداران زمان اسبق بعفر طبزگی موصوف قضائی
الور احتساب به یکرث هشتم سیوی نام شدیش سویس و در پایاستان قوم ساکن آنچه ملتفت
لطف سویس بوده دارالملکش کا کاراج نام و هشتم ببر و رسیوی لعیش شد و داخل حکومت
به یکرث گردیده دره قلیی است بر حدود و حزا اسان مشتمل بر محابی سخای جایز قطب و یه گنبدی دارد و
بچشم صورت نمایان از قبیل طلسمات که مشینیان ساخته اند اسم گنبد نار و کری چون کسی
آنچه در دیگری بمنظرا پسر سلطان محمود خان به یکرث کیار دوست بر زارگرس جمله گردیده دست بدست بر
سران کو پهارفت گنبد را نیافتد و چیزی نمایان نشد گویند گنجی آنچه اند فوخت چیزی از ویست
در دیشی در زمان ماقبل قدم افتاده بود پس مردم بیاران ایشید رفتند و ناکام بیشند طو
دیامن کو چجه واقع بود یه شکهاش مدوسر هر قدر زیستش میکافتد چنین هنگها بردن می آمد
و بزرگین مضاشرش با همیت چتر نام هنال پنهان آنچه برای برخخت کنار میشود سوار شده پنهان
از وی چندید در هر و خرت بقدر و جب مارتا قریب رو خرد جایید اشت و خست پنهان چیدن خرت

رامی افشا نمود تا ماران دور شدند و هر کراه ری هیگز بدینش را استه میزدند و شخصی
بدان چادیده زهرش می کشید جزین تدبیر گزیده مارهلاک می شد از زیستی در پاچه جاری بود
هر که از آن حوزه دی بجا رشدی گویا نمی شد از کان گوگرد بوده اکثری آن علت میزدند و زمان
اکبر با دشاه سیل آمد و پشمها کو کرد و اپوشیده با قلعه منودان از آن بجا ری کشیده آن بـ
در سر زمین که آنرا سرداب گویند جمع شود و بکار زراعت رسیده باطلش در کولاپ پنجه که نزدیک
سوانح است می آید در ابام ماضی بر کنار آب نیز ماران قسم مذکور بجای وجود و اشته گزیده
آن کشیده بستی مردمش آزار ناکشاد و در از از آن و پوشیدندی در و شت سیوی آپش که از کپ
عاقیتی نمی شد که اسپ که از ما در جد اشده در و شت سیگنگیزیار بخشنده تایکیان بر سران
سیگنگ ریز ناکرد دیدی و سر اوجون سیگ شدی که احتیاج بتعلیم نداشتند جماع بود در موضع چتر
که ایشان ارادات که همیزی گفتندی در جستیه آنکه که همیز نام در ختن است که کلی انا باشی ایشان
بر او سوار شده پنجی زده مانند همپ رانده بود فربی که خواجه در آن کوه ایوان پیش رفت و
در اسخا پنجه آهن حلق گویند در آن چتری نهاده و سرت کسی آن نیزد اگر از پاپی کوه بخواهد
که بیهان اند اخنه کسی فرستد از اسخا دوستی شود و اگر از پاپان بخواهد بردند آن سر کوه
مساوی از دیگران و شت واقع طوشر صد کرد و از دریا آما سیوی و عرض شصت کرد و در کار
راه قشیده ماراز میان و شت واقع طوشر صد کرد و از دریا آما سیوی و عرض شصت کرد و در کار
آن زمین چهار راه تا بستان با دسموم می و نزد هنخنی نمایند که چون درین زمین و کوکسی قابل ذکر
بنظر نرسیده از آن کوه عطف عنان منوده بند که بعض بزرگان ساکن موضع متفرقه بجهکر قدس
اطلاع بخاپوی کند و هنوز سلوک تحقیق موقوف نه بشهیز پس بعد تحقیق شود در اخی کتاب کردی من
التماس از احباب آنکه اگر بر زیاده تحقیقات اطلاع یافته موقن الحق این اوراق شوند بر آنکه
مستحب منت و اصل هنوات عزیز ذکر الصاحبین تسلی الرحمه تو ازد شد و باشد الاعظام همچوی
و غنی بچاره و هی است تعلق بجهکر مسکن سادات برادران سادات لوسی اول ایشان سید یوسف
بفرط اینجانب و بزرگی که پسر نایی پسرش سید شاه مردان اولاد کشیرو آورده و بنی ای زیند ایان
بمندو اهم گزشته از اولادش میر علی شیر صاحب اسم و سرمه شده برادرزاده هاشم سید علی

اکنون صاحب سلطنت جوییت در ذی زیندaran میگذراند و گیر سید میر ایضاً از برادرانزادهای سید علی شیرازی شاهزاده ام و این صاحب قدرت حیات از قدیم باز بیان این بی اعمام ختادله و مجاوله است و پیچوقت با هم سلوک ندارند مگر در سوم قبیله داری از شادی و غمی کیک از طرفین دومن و رفع در حال کشیده رسانی میباشد موجود که هو شه موضعی است اندان بست کرده بالای پیکر از بزرگان آنها مسکن شاه که صاحب خلقد فقر و زیند ارسی نزیسته در اوامر و لوازمه را ایجاد نیز نبود از نظرت های اتفاقی بر صور وجود زده در زمانی که احمد شاه پادشاه در ران وار فان الله کرد و یاده باراده دیدنش کرد و ناز نزیسته معتقد علیه اکابر و صاعوز بوده پس از صالح شاه نام موز زر و زگار قایم مقام پدر معتقد فیضه جاده مخلص پدر برآمد که هوره موضعی اند از بست کرده ای اینظرف لوهری از انجا است قاضی عبید الرحمن در اوامر و لوازمه تقيید کلی در هشت و مرقد های دینی بغاایت می کوشید در ایجادی هنین غلوکلی بعمل مکانی و درده وجی غیره و استه اشاره اش بودند آخز با جماعت موفق در امر حماست اسلام میان سجد در نماز شهید شده مدفنون گردید پس از نیز قاضی محمدی و قاضی احمدی هر کیک بپایی صحیحی مراسم دینداری برآمد اکنون قاضی احمدی کوشیده باشی پدر صحیحی سرمه دینداری برآمد اکنون قاضی احمدی حیات است عبید الرحمن و متنی قیل از انجا و متین از موضع نه کوچه بجهر حال همیش تو مسنه سواع و رفیع از شابعده بیل رو زگار بوده ساخت نزد بخیار خان حاکم خان پور و سیوی آنچاه طازم سرکار بو اب خدا پایر خان شده سر آمد شیان داخل زمرة نه مالکه هشتة منشائش در چند مجلد استاد ول و مستور العمل منشیان رو زگار واقع چون بر جست روف پوست بند اش میان عباد الله منشی قایم مقام خدمت بو اب مذکور شده عهد محمد مراد پایخان در گذشت اکنون محمد حفظی برادر میان عبید الرحمن مذکور مردمی شانسته ملام میان ظلام شاه خان است شکار پوراصل بنای داد و پوشرماد اکنون بر اسره حاکم نشین نزد یک لوسریست از مردمش سید محمد تقی بخاسی صاحب وقت زبسته معتقد علیه گرده خاص و عام و گذشت پسرانش سید ابوطالب و سید میر محمد انجا صاحب نامند حاجی فقیر اللہ از هماره است اما زمانی در از شده که آنجا صاحب مرجع امامی باشد سلسله مشیخت و موکر را باقصی غایر ساینده الحق حالت و قضیله نیکت از دلکام آنجا بعدم ارادت و رخدشن ملکوک ناد

و با او شاهنشناس است در او امر و لوازمی بجدی سی دار و پیغام ظاهر و باطن گردد معتقد را می نوازد بحصار او که موضوعی بود که نظریاً این طرف لوهری است از مردمش سید محمد صالح شیخ
وقت گذشتند مرجع انانم وزیر ارشاد برادر نده حاجات خاص و عام است به حیات شاهزاده از اول
 صالحی تا امده مذکور در حق ارباب ایقان زلیمه سید ولایت شاه آکنون نبیر و سید حیات شاه آکنون
نام آور آنکه این است با اینکه می باشد شاهپور نام موضوعی است بچارگرد و هی بهراء و عبدالکریم
نام مردی در زی شاهنخان آنچه در گذشتند آکنون عبد العزیز نام پسرش محوال نیک حیات
مالانزی موضع قدرست شیخ طافی از قوم جبرتو پیغمبresh مطاف اهل ائمه وزیر ارشاد
که سیاپی سرتنا است شیخ کبیر الفیاض از بنرگان آنچه است مرقدش مرجع اهل ائمه واقع -
بخلافی برابر بالانزیت پسیر وله از شیخ آسوده آنژمن معتقد عليه بنرگان وین
اهل عقین است میان عویضه ائمه فقیری کامل از قوم آنکه ساکن آنچه حالا در زی اجایم
فتح پور اصل شهر پیواران بود از آنچه است شیخ ترمه کامل وقت شاهنخز و زگان بنتش
بنی اسد مقص مزارش بزرگ شهر و جای باحضور است قاضی برمان شهر و اهل عراق
منوب بال عجیب پیغمبresh مابین هلهجی و لکر واقع زیارت این بنرگ برادر نده حاجات ساتر و ناتر است
ڈپر و موضعی است مروفت از آنچه است محمد و م عمثمان درگاه مرجع اهل اللہش لفڑ ط
حضور شهر ویر اقاضی جانب اطہر صطفوی حوزه ائمه دور قضاي حاجات هموم حضوس از ونداد
میت کنند و بجام دل رسید سوستان سهوان و سیوان نیز حوزه ائمه داعی اقیم پیغمبresh طوش
قب ن عرضش الول شهر قدیم موسم باسم سهوان از اولاد سد سویح حضش از جمله قلعه است
مذکور است و ازان بعد بگرات ترسیم با فته حاکم نشین علیه بوده از قدیم بانامل متعلق
را یان الور و سیسی زیر فزان سلاطین شاهزاده شاه بیگ آنرا از جام فیروزکشیده مزاشاه
باز در خل شه منود و دقتی که سند تخت فزان فزان یان درگاه جلال الدین محمد اکبر شاهزاده
مجدد احکام نشین علیه و شده از عهد ایالت لواب خان بطریق اصل داخل سائس
سند است بر کوهی چشم و ای از جهات باش است اکثر ارباب امر امن غیاث شفای پند مهوار
بیک فزان پر و چاهی آمد آب محسوس نه هنود آنچه به پرستش درایم سهی و هجوم کنند و دیگر

جای یک ستوانست که صفوی بزرگی در کوه بیک ستوان با حقوق اور دم خدران میگشت مردم
بیش و صفا آنچار وند و بر قفس نخواه کنند گوید آنچا چار پار اعی مخدوم جلال چهان شاپن و
شیخ عثمان مردمی فرج فرید شیخ بهاء الدین مکاشفات نداشت اند حظ نامی و بوقه گرفت
شیخ عثمان مردمی عوت می دم علی شهیان زمی از چهار پار مذکور بوده که بحی سیاحت
کرد و در حدود سنه از شنی و سین که تماش چون به ملان رسید سلطان محمد ولد سلطان غیاث الدین
صاحبہ همی که جوان مرزا من بود و با شر او صلی اعلما اکثر با صحبت می کرد و شیخ بهاء الدین
ذکر یاد شیخ فردیشک کنخ از مهرابانش بودند و امیرزاده امیر بن دبلوی بخوشش این خاط
و اشترنگ کنخین سکوت شد مسوده اقدام نظر مود بخود است شادش بعلی تندیز رسیده دی گفت
سرحد قلشدرو رهند و سستان نهاد بیشین همین که باز ایند تشریف پرید مبان اشاره در بلده و
سوستان آمد و حواست اقامت فرماید اتفاقاً بعده زمین که در روز آسوده اند مسکن زمان زایه
بوده بقدر شیخ شب هر که پرس زمان آمد قادر نشسته تسبیح به زمان در و شیخ را مطلع شده آمد
نویه کردند پس شیخ را اراده افتاد که پاره زمین جهت زراعت اختیار فرمایند بنابر علیه مزدی
را آورد تا احاطه کشد و حوزه عصادر دست کرده ایجاده مالک زمین آمره در حد و مخالفت شد
عصایش زندگ ببرد تا فشنش کردند بالکن مردم بیان پرس غلو کردند فرمود سکی رکشة ام
اینکه در زمین مد نوشت تا کشیدند رهت سکی بر آمد و اینستند که فقیر صاحب مقامت بقدم
ارادت سلوک کرد و زمین را با وگذار شنیده گیر خوارق و کراماتش زیاده از احصا است درین
محصره پدر گنجید و فاش نکت و بعین وستمه مجرد و حصور گذشت سایعش اچه که شنید و گفتن
شان مقصود شده بذکر بجهت پیچونید پوشید تا ند که تو لیت این درگاه از قدیم باز متعلق
شیخانست که توارث و نوادر خاندان ایشان نایی حال باقی و سادات بنا بر خویشی
بان امر تعلق یافته اند شیخ مکہن ایشیان قدیم متولی دکلیده دار درگاه بوده تظریه دیوجه
حسن مری گویند چون سادات که بنیه ای شیخانند بعد اخذ سجاده طبع درکلیده درگاه کردند وی
بعان عدم پیشرفت کلیده هم تیم مزوده سادات هر قدر حواستند در نکشید چون آنها که
آورند که مستش فشک شده اینک امر غریب سادات از گرد و تادم گردیده کلیده احواله دو

منورند از آن در گلید لصرف ساده‌امان نیست و سجاده دو فرما را فتحه چنانچه بقدح تحقیق بیان شود میر
صلاح الدین اصل از سادات سلطنتی که معلوی است بصلاحیت ذات در صلاح معاشر و عمار
کوشیده صاحب نام برآمد و بدولت سجاده شیخی درگاه رسیده بنظر فرض پر در بهده و جوهه
وجوادش صلاح مریدان دو استیگان شده قلعه بر کوه شکت توره از وی یادگار خلف شیخ
سید پیر شاه بیان شیخی و پدر صاحب سجادگی درگاه خانع آمرویه و مرتضاض بود نام شب احیاء شیخی
در مشتا و صیف بر سرمه و از وله نفل تجد عسلی مجدد همزودی سیان نور مجیدی سند و پیش را بیان
با زود در حوزه است که اقدام نهی منور تا آنکه دیگر نشانش رسیده سادات و خدام تجلیت ایشان را
هم برند همینکه دیده آمد گفت من بعد بودن در دنیا صلاح نیست و عنقریب گذشت بعد و برسن
سید نور شاه جانشین سجادگی شدند ظاهر اوضاعش ابد آلانه و بقیه اند و نهاده بوده از حقیقت
آنقدر بخره داشت که هر چه از زبانش برآمدی بالتفصیر راست شدی غاییه الفاییه نظر باقیه پیرو
در هفته کلیک بر بدن آمدی و سامان تحریر با خود داشتی خلق میانه کثیر اخراجیان
ستهم و ششصد بعد او برادرش حیدر شاه جانشین کردید و در جات حوزه اپسر ارشد نظر شاه نام را
بر سجاده نشاند موحی الیه بخره از علم و حالت جویی داشت و حیات پدر و درگذشته ایگاه برادرش
اسد شاه بدرست پدرشکی و ساده صاحب سجادگی درگاه محلی گردیده سید حیدر شاه درگذشت
سید خال شاه از سادات که بر و شیخ که در جانشینی باشد تخلیب از شیخان
اصل متولی ایجاد سجادگی درگاه رسیده بسب فرط فرض پر مقدم بر سرکان و شیخان اولاد
سادات بزرگوار لکعلوی که ذکر شدند برآمد بیرون در وازه درگاه پسر زیستن مخصوص
کردیده و آنرا کم در جانشینی باشد مختلف نام چون درگذشت سید خضر شاه بتو ج پر خرض سجاده شیخی
کردیده پس از وی سید موح در بارله سید ساجد شاه سریر آر آلان حضوریت برآمد و بنانه
و اقوامی مسموع مخفی نماند که چون بالترام ذکر جناب حضرت محمد و مشرح آسامی چند از صاحب
سجادگان گذشتند اول ذکر بزرگان دین ساکن آن زمین کرد و بپاره حالات سار سادات
می پردازد قاضی ابو حییی دوولد فاضی زین الدین بہکری بو خور فضیلت و حضور قریحه در
متازان روزگار و ناداران آن دیار زیست کرد و بعد غوت وی پسرش فاضی قاضی هر آن

وقت برآمد و باز از فضائل آن را که تبر بود و حظاً ممتاز آن و علم فراهمت نیکو داشت در فقه و تفاسیر و حدیث و لقنویت و عزمیت و انشا کافی زیسته در رادی سلوك رایاضات بسیار کشیده بزیارت حرمی رسیده و سیر و سفر بسیار کرد و آخراً در سلک مریدان سید محمد جهادی جو پوری منسلک گردید بلطف اعلیٰ ناصر برادر او طعن و اشتند از مرزا شاه حسن قضایی بهترین مایه به سجاوی موروثی رسید و رکبین از اول استوفا عجیبه پر امدادش فاضی نصیر الدین سپرد و در شاه خسین و شاهزاده در گذشت قاضی نصر الله برادر فاضی فاضی بجهالت صوری و حنونی محلی بوده سیر آبابوجه اکم رکن کرد و بعد ان قضایی مد ت مفتوم باعذان و نامه ای در گذشت شیخ محمد و اجل علماء افضل اتفاقاً نامدار و زنگار گذشت از اول لادش فاضی شرف الدین المشهور بتجدد و مراہوا نیضاً از نامداران آن بعوه سلک پسها فاضی القضاة فاضی و تبرستان بصیرت بسیاری از علمای بطیعی رسیده نظر فیض یافته و مدی تجدد مت پدر کسب فضائل عنوونه و نگاه علم حدیث از خدمت محمد و مسلم بالا نویده و اکثر علوم از خدمت محمد و محمد و فخر پوترو و محمد و عبد العزیز بهر وی یافته بتوه تقسیر مرزا آن ببطاله آ در وده معاشر ای و فعالیت آن سخنسرایت از علم حضر و غیره علوم عزیز نصیبی کامل اند و غصه حافظ خان داشت که اکثر کتب در اظهار الغیب و خواندی مرزا شاه حسن از و تلمذیتها یافته و محمد و معلم از استاد لقب داده و در قریب باعیان مد نوشت فاضی شاید نه از اولی و حضرت فاروق شاد اجل علماء اتفاقاًی روی گذشت بوده شریعت را با هدایت و طریقت تو امان حقیقت و هشته در سوستان نامی بیل در تماقی سند گرامی گذشتند بعد و حلف ارشدش شیخ سید محمد المشهور بسیار بیرونی پیشوای اولیای جهان و قطب زبان بوده و فضیلت ظاهری کسی ناواری بینیاده و لادش در سوستان سال هنصد و پنجاه و سه و هشت دهش که ذکور شده در الده و هشتادش هر کیم صاحب حل و کشف در کرامات بودند زیاده از شصت سال در بلده لامور اقامست کرده مرید شیخ حضر قادری شده و فائش در عصر شنیده و هشت سالگی در سال هزار و چهل و سیم بجزی هست قبرش در موضع ناشم پور از مرید ایش جاوه کثیر صاحب کرامات و رسید گان حق اند و از اشکوه مریدش شده رساله در حال انتشار موسسه میررسید که ایش از سادات عظیم العذر گردانی محلی بودت اینان بعوه سیار که برآمده اول در قند ماپس بعد فتح سند در حوالی سوستان رحل اقامست اند و خشت اکثر او خاسته در مرزا فالفقر الازواز

شیخ عثمان مرزندی بسیار دلیل و مقتوی بی نظر نزدیک است ایلا که کثیر اور دمیر حصوم بکری از احفادش است میر عبد الله سلطان الشهور سخان علی‌پیش تخلص و لدمیر ابوالکمار من بن بیز غیاث الدین که مذکور شدند آ بالش دست بکر گزنشتند و این در سوستان متولد گردیده و نشود نما یافته و رعید چنانکه همراه امر زاغانی بود چون مرزا بنواز شاهزاده شاهی قتلدار خصیمه شده بیافت موصی ایله برسالت نزد شاه ایران رفت و در آن نظر نزد پادشاه ایران شاهزاده اسنان شرفایب بکری مراجعت کرد و بعد خود مرزا متعین شد و شاهزاده چون شاهزاده ایران جلوس کرد و با دای سومه‌الادب شریف‌الملک را مخصوص ساخت و لواب امیر خان مذکور آمده متینان لواب را بهج آورد و میر طور و براورش گفتند که هرگاه پاس نمک را این جزء است بگوشه باید ساخت پس ترک مصعب من و نزد همچند مرزا عصی و عیزه باعث شدند جواب دادند که پیری رسیده و تاب لوزکی خانده آخر ما بوساطت ملاحب علی‌مندی که مذکور کرد و پنجاه هزار دام بعیینه مد و محاش مهد اولاد ایرانی جام تماجی تجواده یافته به شده شدند آنچناناً سبرده شانزده هم شعبان سنه اربعین و خسین و الف در آن گذشت اولادش و رسته ماند شور برگزیده دارد رسید عبد اللطیف ولد رسید عبد الرزاق بن رسید رسماعیل سنجاری که مذکور گردیده جد رسید عبد اللطیف عرف رسید چه تو جد مادی هجره الحوقشت که مذکور شود در سوستان لوطن داشته باگیر در موضع همچی من مضافات سوستان از حضور جوانگی را بشاه یافته پسرگی ذات و محاسن صفات داخل اجلد وقت بوده رسید احمد بن بزرگ سادات کلمعلی ساکن سوستان بوده خانی نیکو و جمیعی امیر و داشته بقیص مخدوم عمل شهباز صاحب سلسله خدام و الابرآمد و بعد او پسرش میر لوزهار اکنون باشیان پدر پیشهم نیز گی متصرف جوانی موافق باصلاحیت است میر صادق قلعی کبر و شیخ ایله از بزرگان نامی آن بقیه است رسید پاشا از سو و فان زمانه و بزرگزادگان سادات کلکولویت در سلسله فقر کرسی نشین خدام حضرت اهل شهر باز بحضور بال و شهود جال زیست کرد میر لطف الشر عرف شاه و لد رسید عبد الکریم از بنای رسید شاه صدر کلکولویت اول وکیل و ملی پس وزیر اعلی ای میان اور محمد والی سند شده نام نیکوبلوک عام و خاص بادگار مانده در ایام دولت باشتر تنشیت همام سادات داکا بر وحدات و فتوحاتی یافته نام آمد و هند پرآمد در سال هزار

و صد و شصت در گذشته محمد پاپ ریاستوی که هنق در ملازمتش با آبرس و گذرانده تاریخ بر طرت
میان قطعه عز اینچین گفت **۵** هر که آمد بسر قبresh تبا نیخ وفات به حیثیت این دیجان بیلطفه گفت
سید مرتضی ولد سید عبد النبی در فضیلت اتم و بزرگی اپیار زیسته در شرشارک و میر غلام علی آزاد
بلگرامی قایق تخلص جی هنها غیر قریب فوتش مسموع است سید علی اکبر ولد سید واند شاه برازرو
سید با شاهزاده ذکور ببعضی سوستان سر برگی بلند در انسانیت نوع امتیاز را بابنای حشیش
از جزو دکل بفضل لازم الاصل دارد سید نام تهمیش شاه ولد سید محمد عین لکعلوی در سلسله فقر
حضرت محمد و مادر ارشادان سید گلاب شاه ولد سید صالح الدین ذکور بوده در تهات شا
مورد حضرت اعلیٰ شهبانا ز محدثات و دیست که در شهرور هزار و صد و پنجاه و نه هیئت روز عرض مقرر
کرد طلا و او و سوستانی صد صاحب فضل و علم از طایان مبارک وقت بوده خلف ارشادش نویح
گویند طفیل طبیعی داشته پدرش هر قدر که بخواندن قرآن میزد فائدہ عینی بخشدیدگر روزی هیله
در جای مخصوص بگاهد هشت هر چند گری میکرد پدرش برآوردنی بخشنود در حین گری خواشش در ره بوده
مردمی نویه ای که عبارت از خضره است وارد حالش شده گفت چه خفتة بر خیز هر چه خواهی
از پادت نزد و تا بید ارشد وید که هر چه برای بیاد آن پدرش میزد در لوح حافظه اش نقش
کا بخورد پدر و مادر را صد از ده قرآن خواندن گرفت پس چون والدش از جسی بآورده
هر چه می گفتند خوار آبیاری آور و تاریخ رفتة طالبعلم استاد اعقب و شاعر شناختی تخلص شد
و فتنی که مرزا اصحاب ازین راه در سفر مند گذشته ویرا ویده شوش خوش کرد احوال مردمی
بصلاح و تقوی آئته و بعلم و فضل پیر استه ببر آمده در اولادش آن صلاحیت و علم شاعری
تاجال ستوارث و باقی چنانچه نویح نام اکنون از بنادرش جوانی با فضیلت و صلاحیت ارزی
اچی است و دیگر محمد علی نام صاحب بلاغت شاعر مزاج از بنادرش مختلف ابو بکر سوستانی از قوت
و حاشیش اطلاعی نشد مگر همین قدر تعریف اسم و مکن در اشعارش خود ذکور نموده ازان نوع
بلاغتش استقاده میان عبد الحکیم بن ترک وقت بفضیلت و حالت نیک زیسته پسر انس و جهیز
و ناصر الدین و محمد رضیج هر کب فضیلت و حالت نیک وزیسته و میر شده قاضی محمد و از از از
مخادیم عدل ای ای بحالات نیک گذشته پسرش قاضی امین الدین مردمی صاحب فضیلت و ادبیت

در نزد بحیره گذشت قاضی دین محمد از معاویم و کافی بزرگ سیرت صاحب فضیلت مهوز در
عی احیان امی است پوشیده نماند که این حینه آسامی که ذکر رفت شجاعی از بحیره نام آشنا
همینقدر علی التیپیر بزرگ حبشه بر که بی خیز ایدیست را شاید و چون از ذکر آن بلده مراحت
یافته بذکر بزرگان فری و قصباتش میکراید و آنها هم برآ چه اطلاع عی آید که تعاویز و دو اقیان
علم پا پتره موضعی است از مضافات هویی سوستان منی حیدر هروی در تحفه سالیعیش
کلیچه نوشتند زیرا که در اوائل حال بکلیچه پزی آشنا داشت و کلیچه هم لعوب کردندی در زنگ
رشیدی کلوچی ختن و داد مواد کلیچه بزرگ شاعر صاحب دیوان است در زمان سلطان شاهزاده
از وطن بینداخته از دو موضع مذکور را قامت دوام اختیار کرده در گذشت اینها موضعی است
از آن بلده سنه هشتم مخدوم بلال از اجداء عارفان و اهل حق در علم ظاهری شان عظیم داشته
شیهای از تغایری مخلو از آب عی نشست از استیلا ذکر و غلبه حالت آب چون آسیاد گردش عی خلو
و چون صحیح بر عی آمد همچنان در گردش و جوش میگذرد تا بدر یا نیز بخوبی در زندی بند باشد
مخدوم اعلی شیهای از دو محیری نشسته ملاح بدمشام و شتم مشول بوده و بگفته احمدی بسی بمنی که حخدوم
کلاه حزو و پسرش نهاده علی الفور از هزل گفتش بسی کرده بمقابل اند و قلل الرسل مشغول گردید
تاكلاه بیش بود همان حال و هشت بعد از آنکه از کشته فرزند آمد و کلاه از سر ملاح کفرتند
بهمان وضع سابق هزل پیش گرفت که نان موضع تایت سنه مخدوم عبدالوهی محدث
ابهری عزیز مصری بجز در تحقیق و گزیده کشور علم و تدقیق بجهود پسر دلاکه رسید پسر فضل تایی بشری
مولانا بشیر الدین که آوازه مفضل و کمالش از چیخ ایشان در گذشتہ و مولانا یا ر محمد گیانه ملک طبیعت
علوم در زمان جام فیروز سبب هزوج شاه اسیل باضی از هرات بوضع کامان تشریف آورده
چون موالیده گانه آن شریز میں را بنشد علوم سنت علوم روح و سهور ساخته حل افاقت
دوام از خسته در همان جا پیش از مطالعه نسخه حیات پوشیده و قصائیف هزب چون شرح مشکواه
دوخواشی اکبر کتب ستادله و عیزه بیادگار ماندند و رسیده جای بانام است سنه قائمی ابراهیم
از اکابر علماء و اتفاقاً فضیل خصلت سالک راه سلوك و رضا بوده ولد رشیدیش قاضی عبدالوهی فضیل
از خدمت مخدوم عبدالوهی از بحیری مذکور آموخته لقوی کامل و در عیش شامل داشت بعد فتح

شاه گیگ از مرید بابا غیان نقل نمود و در سنه اربع ملشین دستهای بگیرات و آن انجام بدرینه طفت
در سکونت دوام خسته‌یار و نموده در گذشت خلف ارشاد شیخ رحمت اللہ و جودش محظی است
خواص نسدا بوده بفیض فضل و کمالات آرهاست بی نظر وقت زیسته سه ساله در مناسک حج از اور
یارگار اند شیخ حمید بار شیخ رحمت اللہ ولد قاضی عبد اللہ ذکر برخاد و دادر علوم عقلی و نقلي
و ای بوره در حدیث و تفسیر بد طولی و هاشمه همراه خان اعظم کو که بکسر رقة امیر و شفعتی اهل حدیث
شدہ مولانا سعکرد در فضیلت اتم در کمالات مرجع امام بوده ولد شیخ شیخ عبد اللہ سعیق
در علم تفسیر و حدیث بی نظر وقت بوده در سیع واربعین دستهای بگیرات شده از انجام پر فاقه فاضی
عبد اللہ ذکر برخادین رفته او قات عزیز با جزر سانیده در به علوم لتصانیف در رسائل حزب
دار و عبد اللطیف طالب علم بلجیه بوده خاصیت پر کار شیرح طادر در درجت الكلام بالقصیر که
کلشین حقیقت او حکماء یکون کل واحدۃ مهناقی صنفه والتصنیف اسم فاعل ہو المجموع والتصنیف
اسم غنول کل واحد من الكلشین فلا یلزم اتحاد بحدارین دوست دیج کردہ منہ خامنہ دینہت مجبوش +
اسم فاعل والتصنیف مشتمر + در بخواہی اسم مفعولی از وہ ہست افرادیں را کن تظر کلعلوی نہ
نامی سکن سادات است کوہش درہ شکلی عبر سند واقع منه سید صدر الدین عرف صدر بوند
محمد صاحب آیات مأبہ و کرامات ظاہرہ ولی وقت و سر سید شائخ روزگار فخر سادات جامع
البرکات بود اولادش در سند بخایت دو و مان و احصال خاندان تصف بعضی اولادش
ساکن هستان چاپک آسامی ازان ذکر برشد و بحری در سار سند سکن و سار اینجا بخند
آسامی ساکن محل جای تبرک می جوید سید محمد از بنابر سید صدر ذکر بر کامل وقت بوده
نمایخ نوشت اینصرع بر امצע در و حنده ابر محمد بوده + کویند ہر دو زندگی از اصل صلوات ا
علی الدوام و ظلیله و اشته گویا اینصرع نایخ نظر بآن شغلش از عز اسب الفاقات پیش
سید اول شاه سالک مجذوب و اصل حضرت حبوب صاحب مقامات عالیه بوده سید ابوالحسن
پسر و گیر سید محمد میشیع با کمال از اعتماد ان مسلسل محمد دم نوح علیہ الرحمہ بر آمدہ پیش سید
عبد الریسول نام آبا پیغمبری روشن کردہ در ناموران وقت منکر شد سید محمد شجاع از بنابر
سید صدر ذکر بر ره طریقہ نقشبندیہ نامی روزگار پرست سید محمد اشرف داخل نزرا

اشوف الناس طبقی لباس بزرگ برآمده سید ابا ابکر از اعاظم سادات شاهزاده محمد
سوز الدین سجده سنتش رسیده استدعای وحاعنوده بود و غفتریه حسب وحدت سید مرتفع دراج
تلخاگر ویده سید عازمی خان صاحب کمالات صوری و معمونی سرگرد سادهات کلعلوی
بوده سادات آن موضع بمحوا از صلاح و صواب پیش بخلف چا نزند اشتبه سید حمزه آکنون
بزرگی موقوفه رسیده انسداد است هست سعن جائی بناهه هست سید حیدر و دوازده بالگی
مجسمت سولان اعقر و میز و میز و میز
کثیر و بزرگی متصف دارد از جمله خوار قائلش آنکه وزی و رسانی محبوی انبوه ایستاده بود
در سه مردمان نظر گرده و ز مود که من بقدام ایضا و ارم که هر کمی ازین مردان براه علیجه و
اصل مقصود نایم چنانچه هر کمی از دیگر حشره ند هشتة باشد پچھه موضعی است مشهوره منکه
سید کسن شاه بخاری مردی از خود گذاشته سالک طریق توحید است و از آباد اجداد
در ذی سوارف سایخ منکت تامتد در در راه خدا مصروف و حاجتمندان را حلول شکلات
خاندان عباسی کلوره از ارشادان ایشان عفو شاه برازد ازه سعن شاه مذکور ایضا
کمالات ظاهری و باطنی متصف سهل ترین مسکن اولیا است در ویان رسی شهور ازه
محرر الحروف ببوی ازان بپار بقدر در رافت شام روزگار رامعطری سازد شیخ مسوی
پنجه حبیش ایل الفضل است چنانچه وی در کچکول آورده در راه تاسع آنجا مسکن گزیده
روزگار شخصی عزالت و پاد خدا ساخته در گذشت شیخ حضران بنادر اولیا است در راه
عاصه رسیده و حضرت آمدہ بشهر ناگور رسیده و مرید شیخ بحی بخاری اچی جا شین محمد و حمانیات
و شیخ عبد الرزاق قادری و شیخ یوسف مندی شد پس رسیده صورت و معنی کرده بیند بازگردید
در سال هنصد و پانز و هم از کشیخ مبارک بوجود آمده در ابکر اباد او قات حیات بزرگ
و پیغمبر علوم فنون و معرفت ایشانه صد و بیست سال عمر را فت رسید شیخ فیاض بخاری
و شیخ عمر ستوی بوده ولدی اکملش شیخ فیاضی حبیش ایل الفضل بجا خود کوردند در ویش بحی
ولد عالم المکبری که مذکور شده از جمله اولیایی که ایشان بسندیکی رسی مسکونت داشته بشی
ایشانهای تاریکی شد و باز ایشان بیشتر بار گرفت در ویش بنادر بود از سقف آین قلعه

برداشی ریخت و اکرده دایه را داد تا پروردی پرده بشوید و خشک کرده نموده باشد و گفت شیخ ای
با ران شدیده آفتاب معدوم چکونه پدریار و دم خشک کنم فرموده تو از جمهور بر من شود بنین
نآچه رو دهد دایه هم که بر عن آمد و زرسوئن در آفتاب در نظرش جلوه کرده پدریار سیده را
شست و در حال خشک نموده بخانه شد باز شب بحال و با ران بطریق سایق دربارش دیده
محمد و مسیح سالار بزرگان ریل و خداوند مریدان خیل خیل سالم مزدم علیه الرحمه نموده درین
ابراهیم از قبیله ریل در دستان خلیل خصلت راه ایشان بوده و داشت با ران سر زمین معدن
بزرگان اهل خوان است من شیخ ہو تھی لاکھ حسن شیخ الشیوخ دامت بوده اکثر سرتاپیه ایاس
مرار پوشیده بی و تیر و کمان ہمراه و دشنه و صوارع بزم مزمه و جلد و سماع و سآوازل که منوز ہے
شانش در سهاب جواب بود و در فہری نزول کردہ رئیس وہ را فرزندی از حدت بجس دو
دور از افتاده چون قدرت رفتی ایخا نداشت جمی اهل اشد اضیافت کردہ تا استد اوست
گزند شیخ القاعاد را نمود که رسیده و خواست طعام منود جماعه ذکور و پیر اجتارت دیده خبر طعام
نگرفته شیخ گفت بر شما طعام وقتی طال است که فرموده خصیف در حال حاضر سازید و اگر از شما
نشود بن و اگذارید ہر چہرہ شدہ آنکار و شوارحو الشیخ کردن علی الغور وست پسگر فنه
ب مجلس رسانیده ظاهر اپسر و رآن زمین برای گرفتن رونق بازار میر فیض شیخ بقدرت آئی
از ایخا با سنجار سانید از آنوقت نلقوله ظہور شیخ شانع عالم کردیده چون فوت کرد و از شخص که
بسایعت جنانه اش رفتہ بود چنین نقل کردند که دی شیخ را پهلوی خود نمایند جنانه دیده بین
حل سوال کرد که چونست که بر جنانه خود نمایی فرمائید و فرمود که ازین حال شگفتی مدار و مدار
نندہ آنکار کنندہ پر لوزارش در موضع موریانی از زوابایی داشت بر کنار سانکره مجتمع اهل اصر
شیخ آنور رسیده حضرت احمد شیخ فخر و ایستاده ایه ولی شیخ ہو تھی لاکہہ ذکوره از جلد بزرگو ران
تمام رواجده اولیایی کی خطه سندند شیخ احمد مہواره بیانات و مجاہدات سیکوشیده و سخنرانی کر
و نکر نبوده و شیخ در مقام قربت اشغال باطنی بند اند عبادات قاهری ہنی پرداخت خواست
ہر دو کرام از شمار ایهام افہام بیرون مدفن شان در جوار پدر بزرگو ایار بوضع ذکور است
مارون مکریہ در دشی صاحب مقام عالیہ و خوارق کیہ ساکن داشت و تل از معاصر ان مخدوم

شیخ احمد و شیخ محمد هست و با هم صحبت‌های محققانه و عمار فانگر دند که در لیش ابراهیم و لذ ناکود بحواله از جبوهات نباتات ارضی قوت حوزه ساخته از جمیع مطومات متعار فن و پر تافته بود که نام کاشیار که از اجله خدام وی بوده روزی بخاطر آورده که عذر ای شیخ چنین فضل‌اش پیغم تا چیست اینها وقتی ابریق برداشته باوی مستراج رفت و بعد برخاستن در لیش دو بیضه سعید حوزه بتوتر از شنک دیده برداشت و در دستاره نهاده گویند عاجزه شیخ دو مرض متوفی نان کندم با قدر نخوبه که آورده که شاید چیزی در لان صین تناول فرمایند گفت حالا که روزه چیزی بشام می‌ماید ویده چگونه باین افطار کنم از من این اذن هست که اگر کسی چنین نان پیش‌زن بنام من وقت حاجتی ویده روا کرد و از آن پاز در مردم آن‌ظرف متعارف شده که یک تویی کندم از وجه حلال بگیر وست آس کرده با یک سیر و قند و رعن پخته بروج پر فتوحش می‌خواشند و مرادهای یا پند مومن نام پسرش در یکی از خلاع گجرات بخادره محبوس شده در صین وفات اینجا ندارد که فرزندم متوفی باید از غسل بده اهل از چند ماهه راه آوان پدر بقدرت الہی شنیده گفت شنکه درین قلعه محبوس همچو شنیده بایم و زمود و ستم بگیر و بایقدر ای و در حال دار و خدمت پدر کردیده تجیهز و فیش پرداخت وفن شیخ موضع سکر با بری از مقام داشت هست پکه کا تیار راه اجل خدام شیخ ابراهیم نزد کو ر صاحب حالت و گرامت بوده در لیش جکه هند چو از جلد اولیای کبار داشت صاحب حواری است فیش موضع آمریست در لیش آسمانیل ولد مژ الدین از محل بزرگان نامدار و اهل عرفان حصیقت سعادت دند لیش ناله را بمحب و صیحت وی بگهاشند در باده از یک روز راه حوزه بخود آمد و در مقام امری غسل داده بود در لیش پنهان ناریچه از اجل اولیای داشت هست شی بند اویه خویش بذکر مولی شغول بود سواران مفهید پیدا شدند و در لیش را بزد و در لیش کردند و تاز بانهان دند تاره بخاید و بلند شود در لیش با سینه ریش پیش شده کامی چند بپرد پای اسپان پرسنگه باخو گرفته سواران صدای سنگها شنیده گفتند که سابق این زمین سنگ نداشت حالا کوه از کجا از فرمود این نیست بلکه کوه قافت که شنیده باشد این گفت و سواران را انجاد کام هلاک مانده حوزه علی العور بز اویه مراجعت فرمود و فائش سال نهصد قبه شی بزرگ نار شهرین مقال موضع ریده در لیش ناله سمعه از اجله اولیای داشت است ببر پاک و طهرات جمیع درسته

همواره موکوزه آب بکی جهت استنجاد و گیر کرته و صنو همواره همراه داشتی روزی هر دو کوزه آب پیش
گذار از شب و فر از زین از دوستش افتداده بپر گیر خود ره شکست شدند فرموده بمان و آب
مریزان بقدرت الهی هر دو کوزه شکسته درست شدند و یک قطره آب بر زین بدر چشم داشت
خوت و صیت فرموده که پای چپ من در طفولیت پرورش گذاشی آلو وه بود در حین نسلیت
کوزه آب ببر میز پیشین گردند متشیش در مقام آمریت در ویش علاؤ الدین بپکیه که
از اولیای نادر ساکن درشت زبان بتوان چون تغییل مسلول داشته که بپر چه پیشاند لا محاله
کارگرمی شد و گاهی هم دعایش از بدف اجابت مختلف نکشی درین نهضت درگذشت درشت
من دیگر بزمین آباد آسوده قاضی صدمه و لجه افتیش بقضات و تیپه هر خطیم میشد از
اولیای درشت است شخصی ماریان خسی ناز او داشته از قاضی استدعای دعایی تراویش
کرده و نذری سبته لیموئی در دست داشت بوی داد که مادری از اجتو را مدعیت اش بازدار شده
بعد مرضی متن کرده بی سپاه آسوده چون بزرگ شد مبالغه افتیش آدر وند اتفاقاً گذرت قاضی بیکن
وی افتاده آن بدمه بخون ادای نذر درگشت چون مخفی گردید فاضی بخوبی ریافت پارچه
دستار را شده ایشان صاحب ماریان را بگذیرد فیقانش مار را بکشند و ذیر ابرد داشته بخودست
نهضی آدر وند دعا کرد تا پشد اما از جنایت بوی پنهان و قاضی مانی الخصیر اور اور یافته سنجادم
کر آن کرده را بگوییا انت مانند بدمه و پیغام آن کرده لیموند کور را از افگنده بپر و بعد از آن
فرموده تا مارکشته بایند همان پارچه که پاس بود گویند می از مردم سپه که خوشیش بود و خواسته
نهضه شب زفات زمان بجا دست و در سه مشغول بدل و تراحت شدند و وقت بر در ویش تنگ
کرند هر قدر شام از موده مدببه شدند آبلد در هنر و ششم بیهزد و ندلا چاره هر یکی
با او از بلند سمع شان کرد چون بر مزید هنر کوشیدند از غصه و فرموده مگر که خر اند که هر گز تان
محفوظ بمنی شدند بقدرت الهی آهنگ زنان اتمن اعی اد و خزان کشند و مثل اتمن نزهه
زنانی کردن گرفته شو هنر زنان این را شنیده بپای قاضی افتدند تا شرم و سیرت
شان گنجاند از دنیا بر المراج و ناری آنکه اعده نظر ترجم فرموده تا در برده شب زنان بجا
صلی معاده دست کرد و هجلت باک نجات نهادند و ذات قاضی سبل نهضت داشت فرشش روضه همیز

در رویش شیخ الدین دل رودیتہ از اجدید معتبرolan درگاه احادیث است اکثر اوقات برای هنر و عبادات صروف گردیدی روزی در سجی کردی خواهد بود امام سجاد بعد از افلاطونیت
سچی شناور چدر را افزایند اتفاقاً چند تاریخی ببروئی در میان افتاد در حال ساختهای
پایی امام شیخ گردیده از رفتن ماند یافت که این سازی عمل نادهنده است که چند جنسیت
در رویش افتاد در رویش لرزد پس افتاد و پنهان شد در رویش را اخبار نمود گویند در این آخرا در آن نفعی به وجود نداشت
ذکر ویرایح محبوب داده که برگاه آوازی بلند و صوتی چهار گوشی سید مید فی الحال
آهی اند دل میکشید و پجرد شنیدن آن آه آواز کننده جان میداد فوتش هنر خود و هنرها داشت
محمد و م محمد این کامل موحد وقت در موضع داسوسی از ارض پت باران در نزدیکی پاروه
محمد و م میدند طالب علم نظر پوری از مریدان ایشان است بو بجان موضع نامی است
و اهل ائمه را سکن ساقی مسنه محمد و م حبیب دارد محمد دهم میران که ذکور شد جامع کلات
کنیز وقت معاصر نویست گویند روزی محمد و م نفع و فرود خدار را باین چشم دید گفت
باين چشم دیده باشدید باید که جهت معاشره این حقیقی برگاه چنین حالت شماره را و دیده بخواهی فرماند که
چشم شمارا به بند و در آن حالت اکر رودیت ضرا باقی ماند لیعنی را اند که آن چشم نه این چشم است
و آن رویت نه این رویت محمد و م این را استخان فرود گفت اگر نی بود عجز نوی می شد
کافر محمد و م ذکور اعجوبه و هر بوده و کمال و فضیلت از اودرا اولادش تا حال مختلف ماند محمد و م
عبد الغنی و محمد و م نور الدین که هر یک خاتمه کمال و فضل بودند در جامعیت علوم گذاشت از
اولادشان نامی نویت میکرد اعلیٰ ایالت محمد مراد یا شاهزاده ایشان و هویت دیگری در تبعید بند کان غافل
سیان غلام شاهزاده ایشان واقعه حکیم عثمان گجات زمان صاحب حدیث بکران بود سیان عبد الوحد
پیر مردمی سیان صاحب حالت ای هر من کنون در می از آنجا است در خدا با دلجهد نادریه دیده
بیودم بند گان حال و مقدم مواضع ذکوره زیاده بر اند از اخلاق اخلاقاً باشند لقدر دریافت
بیهیں قدر اکتفار فته هر که بر مزید تحقیقات حقوق شود خالی از مشوبات نباشد ناکنندی
شہری نامور سکن اهل اند است زمین امر و زمینه دست و بگرات سبب طغیان آب نقل
مکان ایش صورت باب منه محمد و م آنچه اصل و قوم همی از مریدان خاند ایش شیخ